

Til fru Pernille Falcon vil jeg sige: Nej, jeg synes slet ikke, at det her handler om ressourcer. Det handler om en ændret metode. Det er et helt nyt syn på anbringelsesområdet, hvor man lægger mere vægt på familien, end man tidligere har gjort. Det mener jeg ikke koster penge. Jeg mener faktisk, at man kan ende med at spare penge, for det handler om, at man prøver at få nogle familier til at fungere, så de kan beholde deres børn hjemme, eller at man bruger nogle ressourcer på en moster eller en søster, eller hvad det kan være i forhold til barnet.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Ude i virkelighedens verden handler det om ressourcer i børnefamilieafdelingerne til at have den nødvendige kontakt med familierne i det forebyggende arbejde, og det handler om tid. Det er sådan i kommunerne, at den grundtakstmodel, man har gennemført her fra Folketingets side, koster rigtig, rigtig mange penge, især for de kommuner, som har en stor social belastning, og så giver den penge til de kommuner, der ikke har så stor social belastning.

Der er faktisk kommuner, der prøver at administrere en mildere grad af anbringelse, som prøver at nedtrappe dagbehandlingsforanstaltninger for børn for at få økonomien til at hænge sammen. Samtidig løber deres rådgivere sig blå i hovederne for, at nå bare en brøkdel af det arbejde, der ligger.

Så i virkelighedens verden er der en sammenhæng mellem den politik, man vil have ført ud i livet, og de ressourcer, der bliver sat af til det. Det kan jeg så høre at ministeren ikke anerkender. Og jeg kan forstå, at regeringen heller ikke ved de efterfølgende forhandlinger med kommuner og amter har tænkt sig at sætte yderligere ressourcer af; tværtimod vil den begrænse ressourcerne.

Jeg vil godt spørge ministeren: Er det virkelig sådan, at regeringen mener, at ressourcerne slet ikke er vigtige i denne her sammenhæng?

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Jeg kommer til at tænke på en – ikke en helt anden ting, men på da vi diskuterede lovforslag nr. L 137, som vi ikke er færdige med endnu, om selvstændig handlekommune for barnet. Her er der jo bred enighed om, at det er en god idé, at man får en kontinuerlighed i forhold til barnet. Samtidig har der også været nogle bekymringer

om netop samarbejdet i forhold til forældre, der flytter ud af kommunerne. Her er man jo også enig om, at det alt andet lige vil betyde et større krav til kommunerne om at samarbejde med forældrene, og det er jo alt andet lige mere besværligt.

Er ministeren ikke enig i, at i sådan en situation, hvor det nu er mere besværligt for kommunerne, såfremt vi vedtager L 137, kunne det være en god idé at få lavet nogle mere forpligtende formuleringer på det her område, så man er sikker på, at arbejdet med forældrene også bliver udført?

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Det er om det her med handleplaner. Mener ministeren ikke, at som opfølgning på en familierådslagning kunne man eventuelt udfærdige konklusionen fra en sådan som en slags forebyggende handlingsplan? Den forebyggende handlingsplan er jo netop ikke lovpligtig. Den er ikke i loven nu. Det er noget, kommunerne sådan skal tage stilling til, om de vil lave, om de synes, at den er nødvendig osv.

En forebyggende handlingsplan kan netop bruges til at samle alle de gode ideer og initiativer, som den udvidede familie ved rådslagningen kommer frem med. En forebyggende handlingsplan skal jo netop fokusere på, hvad der forebyggende kan gøres, altså forebyggende for både familien og for børnene, der er involveret i det her. Man kunne måske med en sådan forebyggende handlingsplan undgå, at det mandede ud i anbringelser og i stedet mundende ud i en massiv støtte til familien og barnet, sådan at vi undgår nogle af alle de mange anbringelser.

Kl. 18.00

Socialministeren (Henriette Kjær):

Først til fru Tove Videbæk. Jeg synes, det kunne være en god idé, og det ville være med til at sætte fokus på nogle ting at lave sådan en forebyggende handlingsplan. Men jeg mener, at det vil være mest formålstjenligt, at kommunerne har mere handlefrihed med hensyn til, hvordan de kan gøre det.

Så vil jeg også godt afvente resultatet af den større undersøgelse om erfaringerne med familierådslagning, som vi skulle have haft her i april måned. Der har jeg netop i dag fået at vide fra udviklingscenteret i Aabenraa, at den er udsat. De har haft nogle problemer, og vi får den desværre først, jeg mener, det var i august må-